

KENDELSE

Afsagt den 20. oktober 2017

af

Fodboldens Disciplinærinstans

i sagen

Spiller, AGF

SAGEN

I ALKA Superligakampen mandag den 16. oktober 2017 mellem AGF og Lyngby BK blev en AGF-spiller i pausen tildelt sin anden advarsel for usportslig opførsel, jf. Fodboldlovens § 12.

Efterfølgende har AGF den 17. oktober 2017 nedlagt protest med opsættende virkning mod den samlede afvikling af kampen, det andet gule kort til spilleren samt dommerens håndtering af hele forløbet med krav om, at 2. halvleg spilles om.

PROTEST FRA AGF

AGF har nedlagt følgende protest:

AGF nedlægger herved protest med opsættende virkning over den samlede afvikling af Alka Superliga-opgøret AGF-Lyngby den 16. oktober 2017, det andet gule kort til AGF-spilleren samt dommerens håndtering af hele forløbet med krav om, at 2. halvleg spilles om på sportslig fair vis, da de overnævnte forhold samlet set havde afgørende betydning for kampens resultat.

I første halvlegs tillægstid får AGF-spilleren et gult kort for film (B1).

Umiddelbart efter første halvlegs afslutning (klokken 19.47) viser tv-billederne (bilag 1), at spilleren går fra banen i dialog med en Lyngby-spiller, som var involveret i førnævnte gule kort til spilleren, og de to spillere udviser flot sportsmanship, da de til slut ses omfavne hinanden og give hinanden high-five.

På vej ud fra banen vælger spilleren at benytte passagen mellem 4.-dommerens boks og Lyngbys spillerboks, hvor Lyngby har valgt at opstille fire lette plaststole, der normalt opstilles på den anden side af spillerboksen (til højre for boksen set fra hovedtribunen).

De fire plaststole – hvoraf to står uden for det tekniske område, som det ellers er 4.-dommerens opgave at håndhæve, at det ikke sker – optager så megen plads, at de spærrer den normalt frie passage, og spilleren skubber med hånden til en af fire lette plaststole. Ved skubbet på denne ene stol vælter de tre andre plaststole, blandt andet fordi en af stolene står tæt på kanten til trappetrinene ned til 4.-dommerens boks. Denne hændelse medfører overhovedet ingen reaktion fra hverken dommertrioen, der er på vej ud ad banen, eller 4.-dommeren, der tydeligt på billederne (bilag 2) ses kigge i andre retninger.

Klokken 20.01 – altså 14 minutter efter første halvlegs afslutning – kommer dommertrioen ned i spillertunnellen, og dommeren møder her AGF's fysiske træner og beder ham om at hente cheftræneren, anføreren og spilleren ud af omklædningsrummet, da han skal tale med dem.

Træneren, anføreren, spilleren og den fysiske træner bliver derpå af dommeren informeret om, at 4.-dommeren har gjort ham opmærksom på, at spilleren har sparket til stolene, og at han derfor må give ham det 2. gule kort og dermed en udvisning.

Dommeren viser dog ikke på noget tidspunkt fysisk spilleren hverken det 2. gule kort eller det røde kort, hvilket ellers er påkrævet jf. §5 i Fodboldloven:

"Dommeren har myndighed til at vise gule og røde kort, samt hvor turneringsreglerne tillader det, midlertidigt udvise en spiller, fra han træder ind på banen ved kampens begyndelse og indtil

kampens afslutning (indbefattet pausen, forlænget spilletid og straffesparkskonkurrence). ”

Og endvidere §12 under følgestraffe:

”Når en spiller udvises for sin anden advarsel, skal dommeren først vise det gule og straks efter det røde kort for at tilkendegive, at der ikke er tale om en direkte udvisning. Gule og røde kort anvendes under kampen over for spillere, reserver og udskiftede spillere, men ikke over for trænere eller ledere. Før og efter kampen samt i pausen anvendes kortene i Danmark af administrative årsager over for de samme personer på strækningen mellem omklædningsrum og bane. ”

I kampresumeet er dette 2. gule kort angivet som en A8: "Gør sig skyldig i forseelser hvor andre end dommer og linjedommer generes". Det er uforståeligt og i øvrigt yderligere en procedurefejl, da der ingen personer er i nærheden, da stolene vælter, hvilket med al tydelighed fremgår af tv-optagelserne (bilag 1 og 2).

Det 2. gule kort og dermed rødt bliver altså meddelt – ikke vist – 14 minutter efter første halvlegs afslutning. I pausen har AGF's træner og spillere drøftet taktikken for 2.-halvleg i forventning om at spille 11 mod 11, men 30-60 sekunder før holdet er klar til at gå ud til 2.-halvleg, får spilleren fortalt, at han får sit andet gule kort, og hele holdets taktik for 2.-halvleg er ubrugelig.

Anføreren vælger med det samme at nedlægge protest, hvilket dommeren efter kampen bekræfter overfor direktøren og sportschefen og derfor forventeligt må fremgå af hans indberetning af forløbet.

At der skal gå 14 minutter, fra episoden finder sted, til denne sanktioneres, er stærkt kritisabelt og afføder helt naturligt en række spørgsmål. Hvad sker der i dette tidsrum? Får dommerkvarterten vished om den påståede episode fra anden side og vælger på den baggrund at træffe en beslutning, som de ikke selv har været vidner til, som er faktisk forkert, og som er på et lovmæssigt forkert grundlag.

15 minutter efter kampens afslutning er AGF's sportschef efter aftale med dommeren i dommerkvarterens omklædningsrum, hvor han beder om en forklaring på det andet gule kort og håndteringen generelt. Her siger dommeren på spørgsmålet om, hvem der ser hændelsen, at han selv fra sin vinkel ser spilleren sparke til stolene. Og senere – da dommerkvarterten er kommet op fra deres omklædningsrum - udvides denne forklaring nu til, at alle fire dommere har set spilleren sparke til stolene.

Tv-billederne (bilag 1) viser imidlertid tydeligt, at hverken 4.-dommeren, der i øvrigt tidligere på sæsonen har vist spilleren ud i et opgør mod Silkeborg, dommeren eller de to linjedommere, ser episoden, endsig reagerer på den på vej ud af banen. Det er derimod Lyngbys assistenttræner der går hen til 4.-dommeren og gør 4.-dommeren opmærksom på, at stolene er væltet. Det bekræfter tv-billederne, og kommunikationschef i AGF der står i baggrunden, kan ligeledes bevidne dette.

Som det fremgår af ovennævnte, er der ikke hold i dommerens forklaring, som også ændres flere gange i forløbet. Herudover finder AGF det direkte uacceptabelt, at dommerkvarterten skal bruge 14 minutter på at finde ud af, at der skal gives et gult kort og dermed udvisning i situationen. Denne langsomhed havde en markant negativ indflydelse på forberedelserne til anden halvleg og dermed på kampens resultat.

AGF følte sig i forvejen bortdømt i 1. halvleg på et ikke-dømt klokkeklart straffespark på en AGF-spiller og hele forløbet tyder på, at dommerkvarterten bevidst har haft behov for at chikanere den forurettede spiller, som i slutminutterne af første halvleg, pga. flere klare fejldomme, havde flere diskussioner med dommer og linjedommer, blandt andet på grund af en klar fejldom på et hjørnespark og på grund af det førnævnte første gule kort for film. Spilleren mærkede i denne situation en tydelig kontakt, hvilket beviseligt også er korrekt (bilag 3), og kombineret med fejldommen umiddelbart forinden, følte han, at dommeren og linjedommeren havde set sig sure på ham.

Samlet set gør vi gældende:

- At tv-billederne viser, at spilleren ikke sparker til stolene, som ellers er begrundelsen for det andet gule kort.
- At tv-billederne viser, at hverken dommeren, 4.-dommeren eller de to linjedommere har set episoden. De kommer frem til en kendelse, de tror, de har set, men både deres egen mangelfulde forklaring, som flere gange ændres undervejs og tv-billederne, er kun med til at understøtte, at de ikke har set den faktiske hændelse.

- At 4.-dommeren gøres opmærksom på hændelsen – og dét, han tror, er sket – af Lyngbys assistenttræner – og dermed kommer til at dømme på opfordring.
- At det andet gule kort ikke bliver korrekt givet i henhold til fodboldloven
- At takseringen af hændelsen til en A8 ikke er korrekt – og samtidig også indikerer, at dommerkvarteret dømmer noget, de tror de har set/er blevet gjort opmærksom på.
- At det er helt uhørt, at der går 14 minutter, fra episoden sker, til meddelelsen om det andet gule overbringes, og det gør, at anden halvleg ikke gennemføres på en sportslig korrekt og fair måde.
- At dommerens skiftende forklaring undervejs med al tydelighed viser, at hans kendelse ikke har hold i virkeligheden, men at han med hjælp fra de tre andre dommere prøver at konstruere et hændelsesforløb, som kan retfærdiggøre beslutningen – vel vidende at den bygger på et forkert grundlag.

På den baggrund nedlægger vi protest med opsættende virkning, og gør krav på henholdsvis at spillerens 2. advarsel annulleres, og at 2. halvleg spilles om, da den forkerte udvisning og den kritisable håndtering af forløbet har haft betydning for kampens resultat.

REDEGØRELSE FRA DOMMEREN

Dommeren har været forelagt AGF's protest og havde følgende bemærkninger:

Fra hans position på banen var det hans opfattelse at spilleren sparkede til stolene i Lyngbys tekniske område, således de vælter, hvorefter spilleren fortsætter sin gang mod omklædningsrummet. Hans fjerdedommer havde samme opfattelse af situationen, da de efterfølgende mødtes i omklædningsrummet.

De TV-billeder han efter kampen fik præsenteret på sit USB-stik viser, at der intet spark var foretaget fra spilleren, men at stolene i det tekniske område blev væltet med et kraftigt puf. For ham er det dog underordnet om stolene er væltet grundet spark eller puf, da forseelsen isoleret set er at gøre sig skyldig i usportslig opførsel, hvorfor han fastholder den anden advarsel og dermed også udvisningen.

Det er korrekt, at han hverken viser det gule eller røde kort over for spilleren i pausen for netop ikke at overdramatisere og optrappe situationen yderligere. Han fortæller spilleren, anføreren og træneren, at spilleren får sin anden advarsel og dermed udvisning, da han står med disse tre personer ude foran døren til AGF's omklædningsrum.

Kortene er primært for at signalere – altså at give en servicemeddelelse. Dog skal en spiller stadigvæk advares eller udvises hvis han begår en af de forseelser, der er nævnt på side 52 og side 54 i Fodboldloven – i casen her; "gøre sig skyldig i usportslig opførsel." Teknisk set kunne han have glemt kortene derhjemme eller i omklædningsrummet og hvad så. Det fritager ikke for at tildelingen kan ske mundtligt. Dette er han også sikker på at DBU's Fodboldlovgruppe kan verificere, hvis der måtte være behov for det.

Det er korrekt, at anføreren straks efter udvisningen nedlagde protest imod denne, hvilket også blev gentaget over for fjerdedommeren i løbet af 2. halvleg af AGF's holdleder.

DISCIPLINÆRINSTANSENS BEMÆRKNINGER

Jens Hjortskov, Jakob Berger Nielsen, Jesper Hansen, Stig Pedersen, Stephan Schors, og Steven Lustü har deltaget i sagens behandling.

Disciplinærinstansen bemærker indledningsvis, at det er ubestridt, at AGF's anfører er gået korrekt frem efter Turneringspropositionerne for Herre-DM § 28.1 ved umiddelbart efter kendelsens afsigelse at have protesteret over for dommeren ligesom AGF skriftligt inden for den i bestemmelsen anførte 2-dages frist efter kampens afvikling har foretaget indberetningen til DBU om sagen og protesten samt indbetalt klagegebyr.

Det fremgår af propositionernes § 28.2, at bliver administrator bekendt med, at en dommer under en kamp har gjort en urigtig anvendelse af de i § 22.1 nævnte spilleregler, der har fået direkte indflydelse på kampens resultat, træffer Fodboldens Disciplinærinstans, uanset om der er nedlagt protest i overensstemmelse med § 28.1 eller ej, de afgørelser og foranstaltninger, som må anses for nødvendige.

Det fremgår således af propositionernes §§ 28.1-28.2, at det er en betingelse for at, Fodboldens disciplinærinstans kan træffe afgørelse vedrørende en modtagen protest, at der er gjort urigtig anvendelse af

Fodboldloven med tillæg, og at den urigtige anvendelse har fået direkte indflydelse på kampens resultat.

Desuden fremgår det af de disciplinære bestemmelser paragraf 1h, at en klub senest 24 timer efter kampens afslutning kan fremkomme med bemærkninger til en advarsel/udvisning af en spiller. De disciplinære bestemmelser paragraf 1i, nr. 1), d., giver i så fald Fodboldens Disciplinærinstans mulighed for at forhøje eller nedsætte karantænepoint for en forseelse, der medfører advarsel eller udvisning.

Den samlede afvikling af kampen – Dommerens håndtering af hele forløbet:

Tidsforløbet på ca. 14 minutter

Ifølge Fodboldlovens § 5 håndhæver dommeren spillers love.

Af Fodboldlovens § 12, under afsnittet om Standsning af en igangsættelse for at vise et kort, fremgår, at når dommeren har bestemt sig for at tildele en advarsel eller udvisning, må spillet ikke genoptages, før straffen er blevet tildelt.

Det følger heraf, at dommeren blot skal tildele advarslen eller udvisningen inden spillet genoptages.

Endvidere fremgår det af Fodboldlovens § 5 om reglerne for en dommers afgørelser, at;

"Hvis spillet er genoptaget, halvlegen eller kampen fløjet og dommeren har forladt banen, kan han ikke ændre sin kendelse, hvis han indser, at den er forkert eller får oplysninger herom fra et andet medlem af dommerteamet. "

Dette bekræfter dommerens generelle ret til at træffe afgørelse indtil spillet genoptages.

Fodboldens Disciplinærinstans vurderer på denne baggrund, at det ikke er strid med Fodboldloven, at der går ca. 14 minutter fra hændelsen, der udløser spillerens anden advarsel, til advarslen tildes. Der foreligger således ikke en urigtig anvendelse af Fodboldloven med tillæg, hvilket er en betingelse for at bringe § 28.2 i anvendelse.

Af denne grund er det uforholdsmæssigt at tage stilling til, om tidsforløbet på ca. 14 minutter har fået direkte indflydelse på kampens resultat.

Manglende visning af kort

Ifølge Fodboldlovens § 12, under afsnittet om Forseelser, som skal straffes med advarsel, fremgår bl.a., at en spiller skal advares, hvis han gør sig skyldig i usportslig opførsel.

Af Fodboldlovens afsnit om "Internationale fortolkninger – og danske afgørelser", § 12, fremgår om den situation, hvor en spiller udvises for sin anden advarsel;

"Når en spiller udvises for sin anden advarsel, skal dommeren først vise det gule og straks efter det røde kort for at tilkendegive, at der ikke er tale om en direkte udvisning. "

Fodboldens Disciplinærinstans anser denne bestemmelse som værende en procesbeskrivelse for at sikre sondringen mellem et rødt kort som følge af to gule kort og et direkte rødt kort, og således ikke en gyldighedsbestemmelse. Dette bekræftes ved, at Fodboldlovens § 12, under afsnittet om Følgestrafte, siger, at det gule kort anvendes til at signalere, at en spiller, reserve eller udskiftet spiller er blevet advaret.

Fodboldens Disciplinærinstans' vurderer på baggrund heraf, at dommeren skulle have vist spilleren først det gule kort og straks efter det røde kort for at sikre den korrekte proces, men dog ikke at dette er en betingelse for, at udvisningen af spilleren er at anse som gyldigt tildelt.

Fodboldens Disciplinærinstans anser derfor tildelingen af den anden advarsel som værende gyldigt tildelt i henhold til Fodboldloven, men at Fodboldlovens procesbeskrivelse for tildelingen af et rødt kort som følge af to gule kort ikke er overholdt. Betingelsen for at bringe Turneringspropositionerne for Herre-DM § 28.2 i anvendelse om, at der skal være sket en urigtig anvendelse af Fodboldloven er derfor opfyldt, dog uden at den anden advarsel og den deraf følgende udvisning på denne baggrund er at anse som ugyldig.

Eftersom den anden advarsel og den deraf følgende udvisningen er gyldigt tildelt vurderer disciplinærinstansen ikke, at manglende overholdelse af procesbeskrivelsen i Fodboldloven har haft direkte indflydelse på kampens resultat, hvilket er en betingelse for at bringe § 28.2 i anvendelse.

AGF's krav om, at anden halvleg spilles om afvises derfor.

Annulation af spillerens 2. advarsel - Nedsættelse af karantænepoint:

Disciplinærinstansen finder det ikke relevant at tage Disciplinære bestemmelser paragraf 1i, nr. 1), d., i anvendelse i forbindelse med tildelingen af den anden advarsel til spilleren, idet kampens dommer efter forelagt dokumentation ikke har ændret sin vurdering af, at spilleren har gjort sig skyldig i usportslig opførsel.

AGF's begæring om opsættende virkning tages som følge heraf ikke til følge.

Fodboldens Disciplinærinstans afsiger herefter følgende

KENDELSE

AGF's påstand om omspil af anden halvleg afvises.

Advarslen og deraf følgende karantænepoint til spilleren fastholdes.

Kendelsen er endelig, jf. DBUs Love § 30.7.

Brøndby, den 20. oktober 2017
På Fodboldens Disciplinærinstans' vegne